

יום על ענשי התורה, וכלם ירדו לעולם בשעה שנתנה תורה. וכשהיו ישראל בארץ הקדושה באותן עבודות וקרבות שהיו עושים, היו מסלקים את כל אותן מחלות ויסורים מן העולם, ועכשו המשיח מסלק אותם מבני העולם טרם שיוצא מהעולם הזה, ומקבל ענשו, כמו שנתבאר. כשאותם חטאים יתרים שמכניסים אותם לתוך בפנים הגיהנום באותם מדורים תחתונים אחרים, ומקבלים ענש רב מרב הזהמה שבנשמה, אז מדליקים אש יותר, לאכל אותה זהמה. (אוי לאותה נשמה שסובלת אותו הענש. ועל זה אותם מלאכי חבלה שבגיהנום מטרידים אותו במקלות של אש לנער את אותה הזהמה. או לנשמה שסובלת אותו ענש).

אשריהם ששומרים את מצוות התורה. אותה נקדה קדושה שרוצה להשתעשע למעלה ולמטה ברוחות הצדיקים, כמו שנתבאר. כשאותה נקדה רוצה להשתעשע למטה ברוחות הצדיקים כאם ששמה עם בניה ומשתעשעת בהם, כף גם בחצות הלילה היא יורדת ומשתעשעת בהם.

הרקיע שאמרנו שעומד על הגן, היא עומדת על ארבעה ראשי חמיות, ואותן ארבע אותיות שאמרנו הם סוד של ארבע חמיות. והרקיע הזה עומד למטה (עליהו), כמו שנתבאר. הרקיע של אותה נקדה עומד למעלה על אותן ארבע חיות עליונות שאמרנו, ואותו רקיע (כדגמת זה מטה) נרקם בגונים קדושים.

ברקיע הזה מסתכלות ארבע חמיות, וכל אותם חילות למטה. כשהרקיע הזה מאיר בגונו ונוצץ, אז יודעות כל אותן מרכבות וכל אותם חילות

עליה דבר נש בכל יומא, על עונשי דאורייתא, וכלהו נחתו לעלמא, בשעתא דאתיהבת אורייתא. וכד הווי ישראל בארעא קדישא, באינון פולחנין וקרבנין דהווי עבדי, הווי מסלקין כל אינון מרעין ויסורין מעלמא. השתא משיח מסלק לון מבני עלמא, עד דנפיק בר נש מהאי עלמא, ומקבל עונשיה, כמה דאתמר. כד אינון חובין יתיר דעילין לון לגו בגו גהינם, באינון מדורין תתאין אחרנין, ומקבלין עונשא סגי מסגיאות זוהמא די בנשמתא, כדין אדליקו נורא יתיר, למיכל ההוא זוהמא. (ווי להחיא נשמתא דסבלת ההוא עונשא. ועל דא אינון מלאכי חבלה דבגיהנום מטרידין לון בחוטרין דאשא לנערא ההוא זוהמא. ווי לנשמתא דסבלת ההוא עונש).

זכאין אינון דנטרי פקודי אורייתא. ההיא נקודה קדישא, דאיהי בעיא לאשתעשעא לעילא ולתתא ברוחיהון דצדיקיא, כמה דאתמר. כד ההיא נקודה בעא לאשתעשעא לתתא ברוחיהון דצדיקיא, כאמא דחדאת על בנהא, ואשתעשעא בהון, הכי נמי בפלגות ליליא איהי נחתא ואשתעשעא בהו.

רקיע דקאמרן דקיימא על גנתא, איהי קיימא על ארבע רישי חיוון, ואינון ארבע אתוון דקאמרן, אינון רזא דארבע חיוון. והאי רקיע קיימא לתתא (כ"א עליהו), כמה דאתמר. רקיע דההיא נקודה, קיימא לעילא, על אינון ארבע חיוון עלאין דקאמרן, וההוא רקיעא (בגונו דא מן דא) איהו אתרקם בגוויין קדישין.

בהאי רקיע אסתפלן ארבע חיוון, וכל אינון חילין לתתא. כד האי רקיע אנהיר בגונוי ונצין, כדין ידעין כל אינון רתיכין, וכל אינון חילין ומשירין, דהא טרפא

דִּלְהוּן אֲזַדְמַן. רְקִיעָא דָא מְרַקְמָא בְּכָל גְּוֹוִינִין
 קְדִישִׁין, בִּיה קְיִמִין אַרְבַּע פְּתַחִין רְשִׁימִין,
 בְּאַרְבַּע אַתְוֹן מְנַצְצִין.

פְּתַחָא חָדָא רְשִׁימָא לְסִטְר מְזַרְחָ, וּבִיה קְיִמָא
 בְּהֵוּא פְּתַחָא אֶת חַד, וְהֵוּא אֶת אִיהוּ
 א', וְדָא נְצִיץ וְסְלִיק וְנַחִית בְּהַאי פְּתַחָא.
 פְּתַחָא דָא נְהִיר וְנְצִיץ מְנַצְצִיו עֲלָאָה. וְהַאי אֶת
 נְצִיץ וּבְלִיט (כ"א וְלַחִישׁ) בְּגִוּיָה, וְאִיהִי נַחְתָּא
 וְסְלִקָא, וְאַתְרֵשִׁים בְּהֵוּא פְּתַחָא.

פְּתַחָא תְּנַיִנָא, רְשִׁימָא לְסִטְר צְפוֹן, וּבִיה
 קְיִמָא אֶת חַד, וְאִיהִי אֶת ד'. (דף ר"ב
 ע"ב) וְדָא קְיִמָא וְנַצְצָא, סְלִקָא וְנַחְתָּא, וְלַהֲטָא
 בְּהֵוּא פְּתַחָא. לְזַמְנִין נְצִיץ בְּנַצְצִיו, וְלְזַמְנִין
 אַתְטָמַר הֵוּא נְהוֹרָא, וְלֹא נְהִיר. וְעַל דָּא, אֶת
 דָּא לֹא קְיִמָא בְּקִיומָא תְּדִיר, וְאֶת דָּא
 אַתְרֵשִׁים בְּהֵוּא פְּתַחָא.

פְּתַחָא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ פְּתַחָא דְקְיִמָא לְסִטְר
 מְעָרְב, וּבִיה קְיִמָא אֶת חַד, דְּאַתְרֵשִׁים
 וְאַתְנְהִיר בְּהֵוּא פְּתַחָא. וְדָא אִיהוּ אֶת נ',
 וְהַאי אֶת נְצִיץ בְּנַצְצִיו בְּהֵוּא פְּתַחָא.

פְּתַחָא רְבִיעָאָה, דָּא אִיהוּ פְּתַחָא דְקְיִמָא
 לְסִטְר דְרוֹם, וּבִיה קְיִמָא רְשִׁימוּ דְחַד
 נְקוּדָה תְּתָאָה זְעִירָא, דְּאַתְחִזִי וְלֹא אַתְחִזִי,
 וְדָא אִיהִי אֶת י', וְאַלִין אַרְבַּע אַתְוֹן לְאַרְבַּע
 סְטְרִין, (נ"א נְצִיץ) בְּהֵוּא רְקִיעַ, בְּאַיִנוּן פְּתַחִין.

בְּהַאי רְקִיעַ רְשִׁימִין אַתְוֹן אַחְרַנִין, (ר"א ל"ד סְטְרִין)
 בְּכַתְרִין עַל רִישֵׁיהוּ. וְאַיִנוּן עֶשְׂרִין
 וְתַרְיַן אַתְוֹן, מִתְעַטְרִין בְּכַתְרִין. רְקִיעָא דָּא
 נְטִיל וְסַחְרָא עַל גְּבִי חִיוּן, בְּרְשִׁימוּ דְאַתְוֹן,
 רְזָא דְחֻשְׁבָּן דִּיחֻדָּא, בְּרְזָא דְצְרוּפָא חָדָא
 וְאַיִנוּן: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.

אַלִין אַתְוֹן סְחָרְן בְּהֵוּא רְקִיעַ, בְּרְזָא דְאַתְוֹן
 אַחְרַנִין, (דְרֵתִיב) עֲלָאִין קְדִישִׁין סְתִימִין.

וּמַחְנוּת שְׁהַרִי טְרַפְסִים הַזְדַּמְן.
 הַרְקִיעַ הִנֵּה רְקוּם בְּכָל הַגְּוִינִים
 הַקְדוּשִׁים, וּבו עוֹמְדִים אַרְבַּע
 פְּתַחִים רְשׁוּמִים בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
 נוֹצְצוֹת.

פְּתַח אֶחָד רְשׁוּם לְצַד מְזַרְחָ, וּבו
 עוֹמְדָת בְּאוֹתוֹ פְּתַח אוֹת אַחַת,
 וְאוֹתָהּ אוֹת הִיא א'. וְהֵה נוֹצֵץ
 וְעוֹלָה יוֹרֵד בְּפִתַח הִנֵּה. הַפְּתַח
 הִנֵּה מְאִיר וְנוֹצֵץ מִהִתְנוּצְצוֹת
 עֲלִיוֹנָה, וְהַאוֹת הִזוּ נוֹצְצָת
 וּבוֹלִטָת (וְלַחִישָׁת) בְּתוֹכָהּ, וְהִיא
 יוֹרֵדָת וְעוֹלָה וְנִרְשְׁמָת בְּאוֹתוֹ
 פְּתַח.

פְּתַח שְׁנַי רְשׁוּם לְצַד צְפוֹן, וּבו
 עוֹמְדָת אוֹת אַחַת, וְהִיא הַאוֹת ד'.
 וְזוּ עוֹמְדָת וְנוֹצְצָת, עוֹלָה יוֹרֵדָת,
 וְלַוְהִטָּת בְּאוֹתוֹ פְּתַח. לְפַעְמִים
 נוֹצְצָת בְּהִתְנוּצְצוֹת, וְלְפַעְמִים
 נִטְמָן אוֹתוֹ אוֹר וְלֹא מְאִיר. וְלִכְן
 הַאוֹת הִזוּ אֵינָה עוֹמְדָת בְּקִיּוּם
 מִתְמִיד, וְהַאוֹת הִזוּ נִרְשְׁמָת
 בְּאוֹתוֹ פְּתַח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי הוּא פְּתַח שְׁעוֹמֵד
 לְצַד מְעָרְב, וּבו עוֹמְדָת אוֹת אַחַת
 שְׂרֻשׁוּמָה וְנִאֲוָרָה בְּאוֹתוֹ פְּתַח,
 וְזוֹהִי הַאוֹת נ', וְהַאוֹת הִזוּ נוֹצְצָת
 בְּהִתְנוּצְצוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי זֶהוּ הַפְּתַח שְׁעוֹמֵד
 לְצַד דְרוֹם, וּבו עוֹמֵד רְשִׁם שֶׁל
 נְקוּדָה תְּחַתּוֹנָה קְטַנָּה שְׁנִירָאִית וְלֹא
 נִרְאִית, וְזוֹהִי הַאוֹת י', וְאַרְבַּע
 הַאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ לְאַרְבַּעַה צְדִידִים,
 (נוֹצְצִים) בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּאוֹתָם
 פְּתַחִים.

בְּרְקִיעַ הִנֵּה רְשׁוּמוֹת אוֹתִיּוֹת
 אַחְרוֹת (ל"ד צְדִידִים) בְּכַתְרִים עַל
 רְאשֵׁיהֶם, וְאוֹתָן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת מִתְעַטְרוֹת בְּכַתְרִים.
 הַרְקִיעַ הִנֵּה נוֹסֵעַ וְסוֹכֵב עַל גְּבִי
 הַחִיּוֹת בְּרְשִׁם שֶׁל הַאוֹתִיּוֹת, הַסּוּד
 שֶׁל חֻשְׁבוֹן הַיְחוּד בְּסוּד שֶׁל צְרוּף
 אֶחָד, וְהֵם: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.
 הַאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ סוֹכְבוֹת בְּאוֹתוֹ